

Ordninger, som har været under Diskussion, Fortrinet ved den fremtidige endelige Afgørelse. Men idet Betænkningen og Flertallet saaledes fastslaaer Midlertidigheden, tror jeg ogsaa, det derigennem er sagt, at enhver, der vil sige, at denne Ordning er endelig, og som vil modvirke en rolig Forhandling om en endelig og bedre Ordning end denne, han stiller sig udenfor Forudsætningerne for Forslagets Fremsættelse og Vedtagelse; thi baade dets Fremsættelse og dets Vedtagelse gaar ud paa, hvad alle har sagt her i Tinget, at denne Ordning er en midlertidig, at den senere maa afløses af en anden, og at naar den foreslaas nu, er det, fordi Grundloven nødvendigvis skal have en Valglov med sig.

Ordningen adskiller sig i nogle Punkter fra den nu bestaaende Valglov. De 3 Punkter er disse: Omvalg indføres i nogle Kredse, paa visse Omraader indføres Forholdstalsvalg, og der føjes 6 Kredse til. Man kunde vel som en Udvej til en midlertidig Ordning foruden den af den ærede Ordfører nævnte, at vende tilbage til Forslaget om de 129 Kredse, have tænkt sig, at man kunde være blevet staaende ved den nu bestaaende Valglov blot med Indførelse af de nye Valgretsbetingelser og den nye Valgmaade for Landstinget. Man har valgt en Ordning, som ligger midt imellem de to, og den har vel ogsaa sine Fortrin fremfor de andre, naar man vil vælge en helt midlertidig Ordning.

Der er sagt af et æret Medlem, at Højres Forslag er der ingen Grund til at dvæle ved, men jeg tror dog, at det er rigtigt, navnlig fordi det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, at hans Forslag bragte den lige Valgret ud i Livet, at foretage en lille Undersøgelse af det, som Højre nu har stillet op mod det Forslag, som foreligger fra et Flertal her i Tinget.

De Ændringer, de Konservative foreslaar, er jo først de Ændringer, som følger af Partiernes særlige Stilling til Grundloven — visse Uoverensstemmelser mellem os og dem om Grundlovsbestemmelserne har sat deres Præg i Ændringsforslagene —, og at alle disse Ændringer gaar i Retning af at formindske Valgretten, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Den ærede Ordfører for de Frikonservative (Rotthøll) sagde, at naar man kunde kræve Kommuneskat som Betingelse for kommunal Valgret, maatte man ogsaa kunne kræve Statsskat som Betingelse for Statsvalgret. Men det ærede Medlem oversprang, at den Statsskat, de Herrer stiller som Betingelse, er en meget be-

grænset Del af Statsskatterne. Hvis de Herrer overhovedet vilde kræve Statsskat som Betingelse for Valgret, men ikke nævne nogen bestemt Statsskat, vilde de tage enhver Borger i dette Land med; for ingen Borger er saa ringe eller fattigt stillet, at han ikke yder sit Bidrag til Statshusholdningen gennem Statsskat, nemlig gennem de indirekte Skatter. Men ved at nævne en ganske bestemt Del af Statsskatterne, nemlig den direkte Statsskat, som kun udgør en forholdsvis ringe Del af Statsskatterne, har det ærede Medlem villet været med til i høj Grad at formindske Valgretten.

Men dette er jo nærmest et Spørgsmaal om Grundloven, og jeg vil gerne sige et Par Ord om den Maade, hvorpaa Forslaget i øvrigt fører den lige og almindelige Valgret ud i Livet. Man kunde jo tænke sig, at de Forslag, de Herrer stiller om Valgmaaden, ogsaa traadte ud i Livet for at virke under de Valgretsbetingelser, vi ønsker gennemført. Der møder man da først hos Højre de store Folketingskredse. Højre foreslaar 7 store Folketingskredse og 2 mindre. Det foreslaar f. Eks. — for kun at nævne en af dem —, at Københavns, Frederiksborg og Holbæk Amter skal være een Kreds, 2den Kreds, som skal vælge 14 Medlemmer. Hvorledes vil nu Vælgerens Indflydelse komme til at virke under en Valgmaade som denne, hvor de tre nævnte Amter skal opstille og vælge ved Listevalg 14 Medlemmer af Folketinget? Enhver kan sige sig selv, at Listernes Opstilling kun kan ske paa en af to Maader. Enten vil de mindre Lokaliteter opstille lokale Lister, saaledes at hele Valget opløser sig i en Række af Smaalister, hvorved Valget vil komme til at ligne Valgene i visse Kommuner, hvor der, naar der i en Kommune findes flere større Landsbyer, opstaar lokale Lister, som kræver valgt en lokal Repræsentant for hver af Kommunens forskellige Dele. Altsaa, enten vil Valgmaaden virke saaledes, at Listen opløser sig i en Række af lokale Lister, eller ogsaa maa Listen udpeges gennem delegerede. Vi kender jo, hvorledes noget saadant foregaar, thi det Omraade, som her foreslaas som Folketingskreds, er 2den Landstingskreds, og vi ved, hvorledes Landstingsmændene udpeges, nemlig paa den Maade, at delegerede Valgmænd møder og udpeger Landstingsmændene. Paa samme Maade vil sandsynligvis delegerede rundt omkring fra denne vidtstrakte Kreds' forskellige Egne mødes et centralt Sted for indenfor deres Parti at udpege